

Sygnatura akt II K 660/12

Ds. 1224/12 Prok. Rej. w O.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2012 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Andrzej Lewandowski**

Protokolant: Anna Niełacna

Przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2012 r. w Oleśnicy na rozprawie

sprawy

S. Ł.

syna W. i L. z domu Ł.

urodzonego (...) w R.

oskarżonego o to, że

w dniu 14 maja 2012 roku w miejscowości D. gmina D. kierował samochodem marki N. o numerze rejestracyjnym (...) wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy sygn. akt II W 71/12 zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych,

tj. o czyn z art. 244 k.k.

I. uznaje oskarżonego **S. Ł.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierza mu karę **5 (pięciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący **2 (dwa) lata**;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego grzywnę w wymiarze **50 (pięćdziesięciu)** stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie **260 (dwustu sześćdziesięciu) złotych**, w tym wymierza mu opłatę w wysokości **170 (stu siedemdziesięciu) złotych**.

UZASADNIENIE

W dniu 14 maja 2012 roku w miejscowości D. na ulicy (...) funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji we W. G. R. i R. K. dokonali zatrzymania do kontroli drogowej oskarżonego S. Ł. kierującego samochodem ciężarowym marki N. o nr rej. (...). Podczas przeprowadzania kontroli, po sprawdzeniu w policyjnej bazie danych okazało się, że wobec oskarżonego wykonywany jest środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 miesięcy orzeczony prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie o sygn. akt II W 71/12 z dnia 01 lutego 2012r. Zakaz ten obowiązywał oskarżonego od dnia 12 stycznia 2012r. do dnia 12 września 2012r.

(dowód: - zeznania świadka G. R. - k. 11;

- wyjaśnienia oskarżonego S. Ł. - k. 8, k. 26;

- odpis wyroku SR Oleśnica II W 71/12 - k. 12).

S. Ł. ma 29 lat, jest kawalerem. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem transportu. Zatrudniony jest na 1/2 etatu a agencji handlowej w R., na jego utrzymaniu pozostaje dwuletnia córka. S. Ł. był uprzednio karany sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 3 marca 2004r. w sprawie X K 213/04 został skazany za czyn z art. 284§2 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 28 września 2005r. w sprawie II K 745/05 został skazany za przestępstwo z art. 478 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomania kare 4 miesięcy ograniczenia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 22 lipca 2008r. w sprawie II K 322/08 skazano go za przestępstwo z art. 56 ust. 3 i art. 57 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania an 4 lata próby.

(dowód: - dane o karalności oskarżonego - k.13-14;

- wywiad środowiskowy - k.9;

- protokół przesłuchania podejrzanego - k. 7;

- wyjaśnienia oskarżonego - k. 25-26).

Przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego oskarżony S. Ł. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że tego dnia pracował przy budowie drogi (...). Kierownik budowy, który nie wiedział o tym, iż oskarżony już wcześniej utracił prawo jazdy i poprosił go, aby pojechał z nim służbowym autem po wodę dla reszty pracowników. Oskarżony z obawy przed utratą pracy, nie przyznał się do utraty uprawnień do prowadzenia pojazdów i wykonał polecenie kierownika. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za w pełni wiarygodne. Korespondowały one z odczytanymi na rozprawie zeznaniami świadka G. R. składanymi w postępowaniu przygotowawczym, który dokonał zatrzymania pojazdu prowadzonego przez oskarżonego. Zeznania tego świadka Sąd ocenił, jako w pełni wiarygodne. Jako funkcjonariusz policji podejmował jedynie czynności w ramach wykonywania swoich obowiązków służbowych i nie miał on racjonalnych powodów do bezpodstawnego obciążania oskarżonego.

W zakresie uprzedniej karalności oskarżonego Sąd oparł swe ustalenia na danych z Krajowego Rejestru Karnego oraz odpisie wyroku Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 01 lutego 2012r. w sprawie II W 71/12 za wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. popełnione w dniu 12 stycznia 2012r., za które wymierzono karę grzywny w kwocie 400 złotych oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 miesięcy, który to zakaz obowiązywał w dniu objętym zarzutem, bo do 12 września 2012 roku.

Na podstawie tak zebranych i ocenionych dowodów Sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, iż zachowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 244 k.k.

Istota występku określonego w art. 244 k.k. polega na nie stosowaniu się do orzeczonego przez Sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonywania zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany.

Wskazany wyżej wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Oleśnicy w sprawie o sygn. akt II W 71/12 z dnia 01 lutego 2012r. orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 miesięcy. Na poczet tego zakazu zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 stycznia 2012r. a zatem zakaz ten obowiązuje oskarżonego do dnia 12 września 2012r. Z ustaleń faktycznych jednoznacznie wynika, że oskarżony kierując w dniu 14 maja 2012r. samochodem ciężarowym a więc w czasie obowiązywania orzeczonego wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nie stosował się do tak orzeczonego środka karnego. Swoim zachowaniem w pełni wyczerpał zatem znamiona przestępstwa z art. 244 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany czyn, Sąd kierował się dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k., w pierwszej kolejności miał na uwadze granice zagrożenia ustawowego czynu, a zatem w przypadku czynu z art. 244 k.k. karą pozbawienia wolności do lat trzech. Odesłanie do tej normy jest szczególnie zasadne, mając na uwadze wnioski oskarżonego o wymierzenie mu samoistnej kary grzywny.

Przy wymiarze kary Sąd ponadto miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, sposób popełnienia czynu oraz motywację oskarżonego który z pełną świadomością nie stosował się do rzecznego wobec niego zakazu. S. Ł. prezentował w ten sposób pełny brak poszanowania do wyroku sądowego, który zapadł zaledwie trzy miesiące wcześniej. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego. Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił rodzaj i znikomy rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, motyw działania, którym była obawa utraty pracy.

Powyższe okoliczności pozwoliły Sądowi przyjąć, iż kara 5 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą odpowiednią, nie noszącą cech rażącej niesprawiedliwości.

W trakcie rozważań nad wymiarem kary Sąd dokonywał analizy przesłanek warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, która doprowadziła do wniosku, że oskarżony mimo uprzedniej karalności kryteria te spełnia, dając gwarancję, iż nie powróci do przestępstwa. Dlatego też na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. Sąd orzekł o zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności oskarżonemu S. Ł. na dwuletni okres próby. W przekonaniu Sądu zastosowanie środka probacyjnego pozwoli oskarżonemu zmienić swoje zachowanie i krytycznie ustosunkować się do popełnionego czynu.

Mając na uwadze konieczność realnej dolegliwości orzeczonej kary Sąd uznał, iż cechy takiej nie będzie nosić kara warunkowo zawieszona i dlatego w oparciu o art. 71§1 kk orzekł wobec oskarżonego grzywnę. W przypadku skorzystania przez Sąd z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczona grzywna stanowi w zasadzie jedyną realną dolegliwość pozwalającą odczuć choć w sferze materialnej nagannosc czynów oskarżonego (patrz wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 29.07.1999r. II AKa 134/99 Prok.i Pr. 2000/1/19). Orzeczona grzywna winna stanowić istotnie odczuwalną dolegliwość ekonomiczną dla skazanego, proporcjonalną do jego możliwości płatniczych i adekwatną do rodzaju popełnionego przestępstwa i stopnia jego szkodliwości społecznej. Okoliczności te uwzględnił Sąd przy wymiarze grzywny wobec oskarżonego. Wymierzona grzywna będzie więc stanowiła dla niego realną dolegliwość, którą według Sądu nie byłaby jedynie kara warunkowo zawieszona. Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd uwzględnił sytuację materialną oskarżonego i jego możliwości płatnicze.

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 260 złotych, w tym w oparciu o art. 2 ust 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 170 złotych.

Zarządzenie:

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouc. doręczyć oskarżonemu;
2. kal. 14 dni.